

Αν ένας απαιδευτος έθετε το ερώτημα: “Τι είναι Μνημόνιο;” τι θα μπορούσαμε να απαντήσουμε ώστε να καταλάβει;

Μνημόνιο είναι να αλλάζει το “κράτος” τους κανόνες του παιχνιδιού στο ημίχρονο και όταν ξαναβγαίνεις στο γήπεδο, ο διαιτητής να φοράει την φανέλα των αντιπάλων.

Μνημόνιο είναι να σε κοροϊδεύουν κατάμουτρα και να μετονομάζουν τη ληστεία σε θυσία και τον ευτελισμό σε ανάπτυξη.

Μνημόνιο είναι να θεριεύει το μίσος, να βασιλεύει ο διχασμός, να θριαμβεύει το έγκλημα, να κυριαρχεί ο τρόμος.

Μνημόνιο είναι να καταλύεται ο θεσμός του κοινοβουλίου, να αποδομείται ο δημόσιος διάλογος, και να μετατρέπονται οι πολιτικοί, σε τρίτης ποιότητας ντήλερς ψήφων.

Μνημόνιο είναι να καλεί ένας επιχειρηματίας έναν γκαλερίστα, προκειμένου να κάνει τη βρώμικη δουλειά στον εκδοτικό του οργανισμό και να τρίζουν τα κόκαλα του Μήτσου του ιδρυτή.

Μνημόνιο είναι να ψαχουλεύουν ανήμποροι πολίτες στα σκουπίδια να βρουν κάτι για να

τραφούν ή για να φορέσουν.

Μνημόνιο είναι πεθαίνει ένας σημαντικός αθλητής, να θέλει το “κράτος” να κάνει την κηδεία του δημοσία δαπάνη αλλά “να μην επιτρέπεται πια”.

Μνημόνιο είναι το βασίλειο της ανακυβίστησης. Όταν είμαι αντιπολίτευση είμαι φανατικός αντιμνημονιακός και μόλις αναλαμβάνω κυβερνήτης γίνομαι πιστός μνημονιακός

Μνημόνιο είναι να ξυπνάς κάθε πρωί και να περιμένεις το επόμενο χτύπημα από ένα “κράτος” που έχει απολέσει κάθε έννοια δικαίου αξιοπιστίας και επιπροσθέτως να στο φορτώνει.

Μνημόνιο είναι να μην μπορείς κουμάντο στον τόπο σου, να μην ορίζεις την τύχη σου, να μην μπορείς να ονειρευτείς κάτι για τα παιδιά σου

